

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 214/2022
05.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца „CONFIDO TIM“ ДОО у стечају из Суботице, чији је заступник стечајни управник Драган Вигњевић, чији је пуномоћник адвокат Михајло Ђолаи, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Чокић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Суботици и Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју, на седници одржаној 05.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Основни суд у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју.

Образложење

Основни суд у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју, решењем П 64/22 од 14.03.2022. године, огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету, одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Суботици, као стварно и месно надлежном суду за поступање и отказао рочиште за главну расправу заказну за 08.04.2022. године. У образложењу је указао, да је тужилац истакао приговор стварне ненадлежности тог суда, који је оценио као основан. Из разлога, што се у конкретној ситуацији ради о спору поводом стечаја и тужбеним захтевом тражи исплата дуга на име испоручене робе, те да је за поступање у овој парници надлежан Привредни суд на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, због чега је одлучио као у изреци.

Привредни суд у Суботици, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 35/2022 од 06.04.2022. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као привредног субјекта над којим је отворен стечајни поступак и туженог као физичког лица, до којег је дошло после изјављеног приговора од стране туженог против решења о извршењу на основу веродостојне исправе донетог у складу са предлогом за извршење на основу веродостојне исправе, а поднетог Основном суду у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју, као суду који је месно надлежан за спровођење извршења према пребивалиштву туженог. Затим, да нису испуњени субјективни услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда у Суботици, као суда посебне надлежности у смислу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, као

ни у смислу одредбе тачке 4. истог члана, с обзиром на то да се не ради о спору између два привредна субјекта, нити о спору поводом стечаја, већ о спору покренутом по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе тужиоца ради наплате новчаног потраживања од туженог као физичког лица, због чега сматра да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју, као суд опште надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио је да је Основни суд у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју, стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе је 07.07.2021. године поднет Основном суду у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју, ради обавезивања туженог као извршног дужника да исплати тужиоцу као извршном повериоцу износ од 204.500,00 динара, са законском затезном каматом и да уколико тужени као извршни дужник не испуни своју обавезу одреди извршење на целокупној његовој имовини туженог и између осталог да ће извршење спровести јавни извршитељ Лазар Секулић из Бечеја. Основни суд у Бечеју, Судска јединица Нови Бечеј, решењем Иив 87/21 од 09.07.2021. године, усвојио је предлог за извршење тужиоца као извршног повериоца, одредио трошкове извршног повериоца у износу од 13.630,00 динара и одлучио да ће извршење спровести јавни извршитељ Лазар Секулић из Бечеја. Поводом приговора туженог као извршног дужника, Основни суд у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју, решењем Ипв Ив 12/2021 (Иив 87/21) од 10.12.2021. године, усвојио је приговор извршног дужника против решења Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју И.Ив 87/21 од 09.07.2021. године, одлучио да се поступак настави као парнични поступак поводом приговора против платног налога, списи предмета уступе парничном одељењу тог суда, Судска јединица Нови Бечеј и одредио застој извршног поступка који се води под И.Ив 87/2021 пред тим судом до правноснажног окончања парничног поступка. Тужилац је 28.02.2022. године изјавио приговор стварне ненадлежности Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју.

Одредбом члана 25. става 1. тачка 1. Закона о уређењу судова је прописано да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је странком у односу материјалног супарничара. Одредбом тачке 4. овог става да, привредни суд у првом степену суди у споровима између осталог и поводом стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа, који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом члана 25. став 2. овог закона, да, привредни суд у првом степену између осталог води и поступак стечаја и реорганизације.

Према томе, како је у конкретној ситуацији тужилац привредни субјекат у стечају и тужени физичко лице, то није испуњен субјективни услов за заснивање стварне надлежности привредног суда на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. Затим, не ради се ни о спору поводом стечаја у смислу одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, већ о спору ради наплате тужиочевог новчаног потраживања, због чега је Основни суд у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју стварно надлежан за поступање у овом предмету на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић